

[Steen Folke]

lede i forhold til træhesten, er der i hvert fald ingen grund til at holde jubelfest, så skal vi nok snarere drikke gravøl.

NATO-depoterne kan komme til at fungere som trojanske heste i mere end én forstand. Når først de ligger der, proppet til randen med tyske og amerikanske uniformer, geværer, kanoner og granater, beregnet til tyske og amerikanske tropper, så er det en illusion at tro, at det er den danske regering, der suverænt bestemmer, om de skal tages i anvendelse. Hvis USA f. eks. skønner, at det i en given situation bliver nødvendigt at indsætte amerikanske tropper på de øremærkede landingssteder i Jylland og tage det opmagasinerede materiel i brug, så vil ingen dansk regering kunne forhindre det.

Depoterne kan også lignedes med den trojanske hest på den måde, at de kan blive afgørende for, at der til slut kun er en røgsværet ruinhob tilbage. I oldtiden blev den slags klaret ved at sætte ild på. I vore dage bruges bomber til formålet, muligvis atombomber. Det siger sig selv, at depoterne er oplagte bombemål for fjenden. Hvis det kun var depoterne indhold af materiel, der gik op i røg ved en sådan lejlighed, skulle jeg være den sidste til at beklage det, men i atomvåbnenes tidsalder kræver det mere end almindelig blåøjethed at forestille sig det.

Regeringen og socialdemokratiet søger ihærdigt at bilde os og den danske befolkning ind, at den udbygning af troppeaftaler og depoter, der for tiden planlægges, og som delvis allerede er under realisering, ikke indebærer nogen som helst ændring af dansk sikkerhedspolitik. Men det er løgn, slet og ret. Det er rigtigt, at princippet om tilførsel til Danmark af udenlandske tropper er lige så gammelt som det danske NATO-medlemskab. Det er også rigtigt, at der med nogle bemærkninger i 1973-forsvarsforligets betænkning blev lagt op til, at der nu skulle ske noget mere på dette område i praksis. Det er endvidere rigtigt, at vi siden midten af 1960'erne har haft tyske NATO-depoter i Jylland. Jeg har gjort mit til at erindre om denne kendsgerning, bl. a. under folketingets åbningsdebat for nylig. Hvis nogen skulle være i tvivl, kan jeg sige, at VS er modstandere af alt dette og altid har været det.

Men der er en række nye og meget afgørende træk ved de planer, som for tiden underkastes en sidste finpudsning i NATO--ho-

vedkvarteret i Bruxelles. Ja, de findes også i de planer, som allerede er vedtaget af den danske regering og under realisering, uden at man har gjort sig den ulejlighed at forelægge dem for folketinget. Jeg vil egentlig gerne spørge udenrigsministeren: finder ministeren det rimeligt, at regeringen uden så meget som at orientere folketinget indgår en aftale med USA om tilførsel af ca. 100 amerikanske krigsfly i en given situation? Når man betænker, hvor mange fly det danske militær råder over, er det jo ikke nogen bagatel, der er tale om.

Hertil kommer, at det, så vidt jeg har forstået, indgår i flyaftalen med USA, at disse fly skal kunne indsættes i en krisesituation, altså i fredstid. Dermed har aftalen reelt undergravede bærende principper i den erklærede officielle danske militærpolitik, nemlig »ingen udenlandske tropper på dansk jord i fredstid« og »ingen atomvåben på dansk jord i fredstid«. Det blev i dag gentaget af såvel udenrigsministeren som hr. Lasse Budtz. Jeg vil gerne bede udenrigsministeren bekræfte, at denne holdning, som han i dag gentog, er uforenelig med tilførsel af fremmede styrker og atomvåben i en krisesituation, altså inden der er tale om krigshandlinger. Det vil jeg godt have et klart svar på.

Med de depoter, der nu skal bygges til de amerikanske tropper på flyvestationerne i Karup, Vandel, Ålborg og Skrydstrup, bliver der reelt tale om ubemandede baser. Bemandingen kan flyves til på få timer, f. eks. fra de bemandede amerikanske baser i Vesttyskland. Hertil kommer, at de amerikanske krigsfly, som aftalen omfatter, i en krisesituation kan være udstyret med atomvåben. Når modtagelsesfaciliteter og depoter til sådanne fly og de tropper, de kan komme med, udbygges, er det illusorisk at tale om, at Danmark ikke vil have atomvåben i fredstid.

Det er klart, at flyaftalen med USA og udbygningen af de tilhørende depoter foruden at indebære et brud med vigtige officielle principper også i sig selv bidrager til en optrapning af den militære spænding mellem Øst og Vest. Det er jo ikke specielt mærkeligt, at Sovjetunionen opfatter det på denne måde. USA ville selvfølgelig og med rette betragte en tilsvarende udbygning i et Warszawapagtland på nøjagtig samme måde, og i en krise- eller krigssituation, hvor disse ubemandede baser faktisk bliver taget i brug, er